Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 45 (605) * joi 27 iunie 1957 * 8 pag. 30 bani

E vacanță

Vacanța e unul dintre cele mai frumoase lucruri de pe lume. Ia gîndiți-vă: vacanță... vacanță... Strașnic! Cine o fi inventat vacanța? Eu, unul, nu cunosc numele inventatorului ei dar sînt sigur c-a fost un om tare de treabă...

Dar oricît ar fi de minunată o invenție, trebuie, pentru a profita de pe urma ei, să știi s-o folosești. Automobilul e o invenție grozavă — dar numai pentru cine știe să-l conducă! Vacanța e și dînsa o descoperire genială — dar numai pentru cine știe s-o folosească! Si dacă astăzi sînt vesel, e din pricină că am cunoscut, la Școala mixtă de 7 ani nr. 171 din București, o unitate care înțelege acest adevăr. Copiii de aici s-au gîndit așa: „Vacanța poate să te înveselească, dar să te și plictisească". Și ca acest din urmă lucru să nu se întîmple, au pus mînă de la mînă tot felul de inițiative și... colecta aceasta făcută în folosul vacanței s-a soldat cu un plan interesant, atractiv. Acest plan n-a rămas prea mult timp, în întregime, literă de perspectivă! La ora actuală, în curtea școlii se află un teren de baschet de toată frumusețea, cu panouri, cu coșuri cu marginile marcate. Printr cei mai destoinici constructo ai săi se găsesc sprintenii ba chetbaliști Săvoi Pius și I nescu Adrian. In clipa în car culegeam aceste date, ei î disputau cu înflăcărare o pa tidă de ping-pong la mas proaspăt amplasată în umbr unui copac bătrîn din curte școlii. Cele +38 de grade i siliseră să-și schimbe tempo rar specialitatea sportivă...

In acest timp, găzduiți d umbra altui copac, cîțiva pio nieri își făceau planuri cu pri vire la excursia în care avea să pornească în curînd la Sna gov:

— Eu îmi aduc vioara... Ar să șed pe mal și am să cîn să tot cînt...

— Eu — se bucura Măcelaru Adina — o să iau cu mine șevaletul și acoarelele; să vedeți apoi pe sagii!

— Cît despre mine, interveni o voce molcomă am să vă demonstrez ce-i acela un pescuit științific

...Și așa mai departe. Bravo, băieți! Voi n-o să vă plictisiți în vacanță!

—

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

TELEGRAME

Dragi cititori, pe adresa noastră au sosit, pentru voi, o serie de telegrame fulger. Ne grăbim să vi le înmînăm, rugîndu-vă să ne confirmați urgent primirea lor!

PREGATITI-VA ECHIPAMENTUL-STOP-ÎNTOCMITI ITINERARIUL EXCURSIILOR-STOP-ALCATUITI MONOGRAFII ALE ȘCOLII, SATULUI, ORASULUI, CARTIERULUI VOSTRU-STOP-TINEȚI-NE LA CURENT CU DESFASURAREA ACTIVITATII VOASTRE PRIN DARI DE SEAMĂ AMANUNȚITE, HARTI, FOTOGRAFII-STOP-EXPEDITORII CELOR MAI INTERESANTE CORESPONDENȚE VOR PRIMI LEGITIMATII DE MEMBRII AI C.T.T.-STOP-

CLUBUL TINERILOR TURIȘTI

ÎN CURÎND, MARE CONCURS DE NATAȚIE: CEA DE A VII-A EDIȚIE A CUPEI "SCÎNTEII PIONIERULUI"-STOP-E TIMPUL SA VA ÎNCEPEȚI ANTRENAMENTELE-STOP-CEI CARE NU ȘTIU SĂ ÎNOATE AU ÎNCĂ VREME SĂ ÎNVEȚE-STOP-VĂ URAM SUCCES-STOP-

COMISIA DE ORGANIZARE

CĂTRE PIONIERII DIN NORD-VESTUL, VESTUL ȘI SUD VESTUL PATRIEI-STOP-PREGATIȚI-VĂ SĂ ÎNTÎMPINAȚI ȘI SĂ PRELUATI STAFETA "SCÎNTEII PIONIERULUI"-STOP-FIȚI GATA SĂ ÎNSCRIEȚI ÎN MESAJUL STAFETEI REALIZĂRI CÎT MAI FRUMOASE.

PURTĂTORII DE PÎNĂ ACUM AI STAFETEI.

SE APROPIE SECERISUL-STOP-NU UITAȚI TRADIȚIONALUL STRÎNS DE SPICE-STOP-HOLDELE VĂ AȘTEAPTĂ-STOP-COMUNICAȚI-NE REZULTATELE VOASTRE-STOP-

RADIO SPIC

METEHNE ȘCOLĂREȘTI

TRANSPUSE IN VACANȚA

de Octav Pancu-Iași

1. TOCILARUL IN VIZITA LA BUNICI:

BUNICUL: Vai, ce mare te-ai făcut! Și voinic! Ptiu, să nu-ți fie de deochi! Ce mai face mama? Tata?

TOCILARUL: Mama și tata fac bine. Ce fac mama și tata? Bine! Ei muncesc la fabrică. Unde muncesc ei? La fabrică! Ei se duc seara la cinema. Cînd se duc ei la cinema? Seara! Ei vă trimit complimente. Ce vă trimit ei? Complimente!

BUNICUL: Lasă, puișor, lasă că a venit vacanța!

TOCILARUL: Cine a venit?

BUNICUL: Vacanța!

TOCILARUL: Ce să facă puișor?

BUNICUL: Să lase... să lase...

2. INTIRZIATUL, LA ȘTRAND:

INTIRZIATUL: Vă rog să mă iertați că am întîrziat. Mi-am uitat acasă chiloții și a trebuit să mă întorc după ei...

3. CHIULANGIUL, ACASĂ:

MAMA: Iar nu ți-ai strîns patul...

CHIULANGIUL: Ba mi l-am strîns, tovarășă mamă, dar mi-a fost profesorul bolnav și eu n-am profesoară și stau singur în clasă și trebuie să mă îngrijesc și de fratele meu mai mic, directorul școlii...

4 PIRITORUL, IN TABĂRA

PIRITORUL: Tovarășe instructor, știți ce a făcut Goguță? S-a îngrășat cu 2 kilograme!

5. REDACTORUL GAZETEI DE PERETE, IN EXCURSIE:

REDACTORUL: Intr-adevăr, acești munți n-au mai fost schimbați de două milioane de ani, dar îmi iau angajamentul ca pînă la 1 septembrie să remediez situația și să-i schimb, astfel încît ei să devină o oglindă fidelă a naturii noastre!

6. SUFLERUL, IN GARA INAINTE DE A PLECA LA RUDE:

CRAINICUL: Trenul de persoane...

SUFLERUL: (suflat) Numărul 4031...

CRAINICUL: Numărul 4031, din direcția...

SUFLERUL: Iași...

CRAINICUL: Iași...

SUFLERUL: Bîrlad...

CRAINICUL: Bîrlad...

SUFLERUL: Sosește î stație peste cinci m nute...

CRAINICUL: Sosește î stație peste cinci m nute...

SUFLERUL: In regu lă, te-am scăpat! L întoarcere, îmi sufli tu

7. PREȘEDINTELE DE GRUPĂ, LA FOCUL DE TABARA...

PREȘEDINTELE: Tovarăși, dacă la divers nu mai e nici un lemn propun să stingem focul și să ne luăm an gajamentul că vom vorbi și celor care a lipsit despre cum am cîntat și am dansat

8. LINGUȘITORUL TOT IN GARĂ, LA CASA DE BILETE:

CASIERUL: Ce bile să-ți dau? Unde pleci

LINGUȘITORUL: Und vreți dumneavoastră, tovarășe casier!

Citiți în pag. a VIII-a SURPRIZA NUMARULUI

Veniseră în ORADEA...

...pionierii din cele mai depărtate colţuri ale regiunii. Se amestecaseră acolo tulnicele cu viorile, costumele romîneşti cu cele maghiare. Începea etapa regională a concursului de cîntece şi dansuri.

IN CULISE

Ca orice artist adevărat, pioniera Rohacs Ecaterina, Katu cum îi spun toţi, are emoţii. Sînt emoţiile de dinaintea intrării în scenă.

Katu are 10 ani, este elevă în cl. a VI-a, la Şcoala maghiară din Silindria, raionul Ineu. La concurs ea prezintă un dans maghiar din localitate.

Îşi frămîntă palmele. Face pe loc cîţiva paşi. Şi iată, crainicul anunţă numele ei. Katu intră în scenă.

Întreaga ei înfăţişare se schimbă. Nu mai există nimic care să trădeze emoţia. Totul este preocupare, atenţie, graţie, bucurie. Muzica o cucereşte, iar pasul ei se avîntă cînd lin, cînd puternic. Lui Katu îi trecuse emoţia — sau cel puţin aşa se părea — dar mamei ei, care din spatele cortinei urmărea dansul, nu.

— Învaţă bine, Katu? am îndrăznit eu, care o priveam pe Katu din acelaşi loc.

— Are numai 5, a venit în grabă răspunsul mamei. Se vedea bine că era bucuroasă.

Cînd sala a răsplătit-o pe Katu cu aplauze, am auzit-o pe mama ei răsuflînd uşurată.

CEI 135 DE COPII...

...de la Şcoala medie nr. 3 din Oradea vor avea o surpriză. Deşi e surpriză, am să v-o destăinuiesc totuşi: şcoala a cîştigat la concurs un decor de teatru pentru piesa „Cenuşăreasa" pe care au interpretat-o şi un aparat de fotografiat.

Acestea au fost obţinute de către 135 de copii care şi-au reprezentat şcoala în toate fazele pînă la cea regională. Şi au reprezentat-o bine. Drept răsplată, şcoala, împreună cu părinţii micilor artişti le va dărui o... excursie la Băile Felix.

Petrecere frumoasă, copii!

N. SCHIBINSCHI

De vorbă cu cititorii

CONCURSUL PENTRU CEA MAI BUNĂ ŞI MAI INTERESANTĂ SCRISOARE

prevede că cele mai bune scrisori pe care le voi primi, vor fi publicate. Iată două dintre cele mai bune corespondenţe sosite în ultimul timp pe adresa redacţiei noastre.

Locul I şi o călătorie

Dragă Măriuca, vreau să-ţi împărtăşesc o mare bucurie: Corul şcolii s-a clasat primul la concursul regional. Ca premiu am primit un acordeon, pe care-l rîvneam de mult şi... un lucru la care nu mă aşteptam: o călătorie prin ţară.

Pornim în călătorie la 15 iulie. Toţi vom fi îmbrăcaţi în frumoasele noastre costume naţionale din Oaş. În localităţile în care ne vom opri, vom da reprezentaţii de cîntece şi dansuri.

Pe lîngă cor am mai format o echipă de dansuri cu stejar şi ceteră. Impresiile călătoriei? O să vi le descriu la timpul potrivit.

STELA NAGHI
Şcoala de 7 ani, com. Negreşti, raionul Oaş, reg. Baia Mare

Ridicaţi hîrtia!

Era spre seară cînd, împreună cu colegele mele Hirsch Elisabeta şi Beschira Monica, ne-am îndreptat spre piaţa Nicolaie Bălcescu. Banderolele roşii de la mînă arătau că facem parte din echipele de curăţenie a oraşului.

Abia ajunse în piaţă, prin faţa noastră trecu un cetăţean care aruncă o hîrtie pe jos. La observaţia făcută de una dintre noi, s-a aplecat, a ridicat hîrtia şi ne-a mulţumit. La fel au făcut şi mulţi alţi cetăţeni. Au fost însă şi unii care, nu numai că s-au supărat, dar ne-au vorbit urît şi au plecat mai departe. Noi am ridicat hîrtiile şi le-am pus la coş. Aşa ajutăm noi la păstrarea curăţeniei oraşului.

IOANA OPREA
cl. a IV-a
Şcoala de 7 ani nr. 17
Timişoara

N.R. Redacţia felicită călduros pe pionierii timişoreni pentru interesanta lor acţiune de întreţinere a curăţeniei oraşului.

Pe lotul şcolii noastre

Soarele cu raza sa, caldă,
luminoasă,
Pămîntul încălzeşte şi-l face
roditor,
Iar colo clasa a VI-a lucrează
bucuroasă
Pe lotul şcolii noastre, unde
muncim cu spor.

Cu stropitori în mînă
fetiţele stropesc,
Băieţii sapă şanţuri s-aducă
aproape apa,
Iar profesoara mîndră se
uită cum muncesc,
Cum mînuiesc de harnici
hîrleţele şi sapa

HAHAM TONETA
cl. a VI-a
Şc. de 7 ani nr. 6
Iaşi

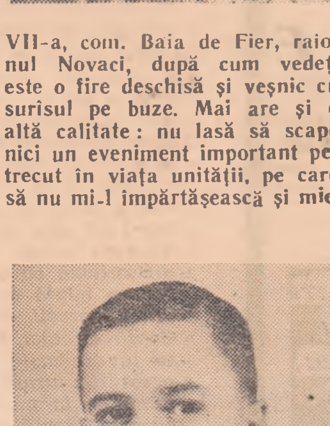
★

Astăzi vă mai fac cunoştinţă cu doi dintre prietenii mei mai vechi.

Călinescu Mariana, din cl. a

VII-a, com. Baia de Fier, raionul Novaci, după cum vedeţi este o fire deschisă şi veşnic cu surîsul pe buze. Mai are şi o altă calitate: nu lasă să scape nici un eveniment important petrecut în viaţa unităţii, pe care să nu mi-l împărtăşească şi mie.

Relu Gavril învaţă la Şcoala nr. 156 din Bucureşti. Cu toate că abia a trecut în clasa a V-a, este un vechi şi bun prieten al gazetei. Îi place mult literatura romînă şi universală. De altfel mi-a împărtăşit un mare secret pe care nu pot să nu vi-l spun şi vouă: cînd va fi mare, vrea să devină scriitor.

★

Pionieri şi şcolari!

La 1 iulie 1957, începe cea de a VII-a ediţie a tradiţionalului concurs de înot „Cupa Scînteii pionierului". Această ediţie este închinată celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Moscova.

Participă regiunile: Galaţi, Timişoara, Craiova, Constanţa şi oraşele Bucureşti şi Tg. Mureş.

Concursul va fi împărţit în patru etape:

Etapa I-a ţine pînă la 25 iulie şi participă taberele pionereşti din regiunile de mai sus, care îşi vor selecţiona cei mai buni înotători.

Etapa a II-a: 25 iulie — 1 aug., cînd vor avea loc campionatele pe oraş şi pe raion care vor desemna pe cei mai buni înotători din oraşele şi raioanele respective.

Etapa a III-a 1—5 aug. Cei mai buni înotători din raioane şi oraşe participă la campionatul regional unde se vor alcătui în urma întrecerilor, loturile ce vor pleca la Bucureşti.

Selecţionarea se face ţinîndu-se seama de următoarele categorii:

Categoria I-a — băieţi şi fete — (9-11 ani) — 33 metri bras şi liber.

Categoria a II-a fete şi băieţi — (12-14 ani) — 50 m. bras şi liber.

Etapa a IV-a. La 11 august se va desfăşura la Bucureşti campionatul inter-regional. Fiecare regiune va trimite cîte 8 reprezentanţi, adică cei care au obţinut locul I la fiecare categorie (fete şi băieţi, bras şi liber). La această etapă finală, concurenţii vor participa şi la proba de ştafetă, liber 4x33 m.

IMPORTANT!

La decernarea „Cupei" se va ţine seama şi de numărul de pionieri participanţi la prima, a doua şi a treia etapă.

PIONIERI ŞI ŞCOLARI!

Începeţi de îndată antrenamentele! Veţi avea de luptat cu bucureştenii care deţin în momentul de faţă „Cupa Scînteii pionierului". Luptaţi ca ea să revină regiunii voastre!

MARIUCA

POŞTA SĂPTĂMÎNII DE LA 20-27 VI 1957

Un pionier adevărat

La începutul vacanţei şcolare a anului trecut, pe lunca verde din apropierea satului Găneasa, regiunea Piteşti, un grup de copii se aflau cu vitele la păşunat.

Bucuroşi că au terminat cu bine anul şcolar şi au trecut cu succes examenele de absolvire, profitau de aerul curat, de soarele călduros şi de farmecul pitoresc al naturii şi se jucau veseli şi gălăgioşi. Deodată, se auzi un ţipăt! Copiii întrerupseră joaca şi alergară în jurul unuia din tovarăşii lor, care se văita amarnic, acoperindu-şi ochii cu ambele mîini.

Era pionierul Borhoată Ion, elev în clasa a IV-a a Şcolii de 7 ani, din comuna Găneasa. Ţipetele lui desperate speriară pe ceilalţi copii; totuşi ei nu-şi pierdură capul şi, cu grabă şi grijă, îl duseră pe băiat acasă în timp ce doi dintre ei alergară şi chemară medicul. Doctorul, sosit în pripă, examină ochii copilului şi constată că fusese înţepat de o insectă vătămătoare; starea lui, gravă, cerea să fie cît se poate de repede internat într-un spital din Bucureşti, unde să fie pus sub îngrijirea medicilor de specialitate spre a nu-şi pierde vederea.

Aşa s-a făcut că, într-una din zile, a apărut, printre cei paisprezece bolnavi de ochi din salonul nr. 2 al spitalului Colţea, şi pionierul Borhoată Ionel. Starea lui gravă din primele zile s-a îmbunătăţit treptat, îndată ce a fost pus sub tratamentul indicat de medici, care l-au salvat de orice pericol.

După cîteva zile numai, copilul şi-a recăpătat voioşiunea şi, cu ochiul ce nu-i fusese bandajat, începu a privi uimit la ceilalţi bolnavi din salon, care erau la rîndul lor bandajaţi fie la un ochi, fie la amîndoi; toţi erau mai în vîrstă ca el. Erau oameni suferinzi şi, fără multă zarvă, Ionel s-a hotărît, ca pînă la completa lui vindecare şi plecare din spital, să poarte de grijă tovarăşilor lui de suferinţă.

Din ziua aceea, Ionel Borhoată, pionierul din comuna Găneasa, şi-a făcut din patul lui un adevărat post de observaţie. Cu ochiul liber şi sănătos, el privea atent tot ceea ce se petrecea în jurul lui cu ceilalţi bolnavi. Dacă vedea pe unul din ei pipăind masa în căutarea paharului de apă sau a altui obiect, sărea din pat şi, cu paşi uşori, se apropia de el şi îl servea.

Cu aceeaşi dragoste conducea afară şi readucea la pat bolnavii care erau legaţi la amîndoi ochii, le aşeza pernele sub căpătîi şi le făcea diferite mici servicii.

Ionel Borhoată era cuviincios cu toată lumea din salon şi, fiind o fire veselă, însenina cu glumele lui copilăreşti frunţile suferinzilor mai vîrstnici.

În curînd, copilul complet vindecat, s-a înapoiat în sînul familiei sale. Dar cei paisprezece bolnavi de ochi din salonul nr. 2 al spitalului Colţea, care i-au fost tovarăşi de suferinţă, nu-l vor uita niciodată pe micul purtător al cravatei roşii.

MARIN IANCU NICOLAE

Anul Geofizic Internațional-AGI

Peste cîteva zile, la 1 iulie 1957, încep lucrările ANULUI GEOFIZIC INTERNAȚIONAL. Cu acest prilej, oamenii de știință din întreaga lume vor colabora după un plan amănunțit, pentru a obține o imagine cît mai completă a planetei noastre, sub toate aspectele. De fapt, astfel de colaborări între oamenii de știință din întreaga lume au mai avut loc. În 1882—83 și în 1932—33 s-au desfășurat lucrările celor „Doi ani polari internaționali", cu care prilej au fost studiate în special problemele geofizice din regiunile polare. Perfecționarea aparaturii tehnice cu care se fac studiile științifice a determinat scurtarea acestui interval de timp. În felul acesta s-a născut ideea „Anului Geofizic Internațional", care nu se va limita numai la studierea regiunilor polare.

PARTICIPĂ 55 DE STATE

Tovarășul prof. univ. **Călin Popovici**, de la Observatorul Astronomic, care ne-a dat aceste amănunte, a precizat că anul geofizic este cea mai mare acțiune de colaborare internațională din istoria științei. **La cercetări vor participa 55 de state** din întreaga lume. Pentru reușita lucrărilor, a fost creat un dispozitiv de comunicații internaționale și de informare, care va permite efectuarea de observații simultane pe întreaga suprafață a globului. În acest scop, au avut loc mai multe conferințe internaționale la care au participat oameni de știință de diferite specialități.

CE URMĂREȘTE ANUL GEOFIZIC INTERNAȚIONAL

Lucrările Anului Geofizic Internațional au ca scop cunoașterea globului terestru sub toate aspectele. De exemplu, va fi studiată circulația maselor de aer. În felul acesta, se va obține o mai precisă prevedere a timpului. Stabilirea mai exactă a fenomenelor solare, a unor fenomene terestre, cum sînt furtunile magnetice, constituie alt capitol al cercetărilor. Va fi studiată starea atmosferei și se va urmări determinarea mai precisă a formei pămîntului. Distribuirea maselor de aer în scoarța terestră, cunoașterea condițiilor din regiunile inaccesibile, în special din cele antarctice, sînt obiective la fel de importante. O contribuție valoroasă o va aduce satelitul artificial al pămîntului, care va fi lansat în curînd. El va furniza date importante asupra atmosferei înalte, asupra diferitelor radiații care ne vin de la soare și din spațiul cosmic; satelitul ne va furniza chiar și date geodezice.

CONTRIBUȚIA ȘTIINȚIFICĂ A ȚĂRII NOASTRE

Țara noastră este reprezentată la lucrările Anului Geofizic Internațional printr-un comitet național prezidat de acad. prof. G. Demetrescu, directorul Observatorului Astronomic. În cadrul Observatorului Astronomic din București, se vor face observații seismice asupra soarelui și a longitudinilor. La Observatorul de la Șurlari al Comitetului geologic, se va studia magnetismul terestru. Institutul Meteorologic Central și Secția de Fizică a Institutului de Fizică vor efectua lucrări speciale meteorologice. Mai sînt prevăzute lucrări asupra ionosferei. Importante observații vor fi făcute asupra aurorelor polare și chiar asupra satelitului artificial. Observații asupra aurorelor polare pot fi făcute și de toți astronomii amatori. Lucrările specialiștilor noștri vor fi efectuate în colaborare cu toate statele care participă la anul geofizic, conform programului stabilit și prin intermediul centrului regional Eurasia, de care depinde țara noastră. Pentru asigurarea observațiilor la un înalt nivel științific, Observatorul Astronomic din București a fost dotat cu aparate speciale și a fost construită o nouă cupolă.

Tot de la tovarășul prof. Călin Popovici, am mai aflat că țara noastră a participat, prin Observatorul Astronomic de la București, și la lucrările mondiale de longitudine de acum 25 de ani, obținînd rezultate frumoase. Participarea noastră acum este necesară pentru a dovedi că ne aflăm la nivelul științific al celorlalte state din lume. Rezultatele generale, la obținerea cărora va contribui și țara noastră, vor îmbunătăți prognoza vremii, condițiile de propagare a undelor de radio cum și cunoștințele noastre despre atmosfera înaltă, de mare folos pentru lansarea rachetelor

și sateliților etc. Acestea sînt de altfel probleme de importanță practică, nu numai științifică.

Datele privitoare la soare, obținute de Observatorul nostru, vor fi comunicate la Moscova și Zürich. Cele privitoare la determinarea orei și longitudinii vor fi transmise la Moscova și Buletinului Internațional al orei de la Paris. Cît privește datele seismice, ele vor fi comunicate prin buletine speciale în U.R.S.S. și la Centrul din Strassbourg.

Acestea sînt, în linii mari, scopul și programul Anului Geofizic Internațional, cum și activitatea Comitetului național romîn.

M. R.

U.R.S.S. va lansa în curînd un satelit artificial al pămîntului

Pentru cercetările și măsurile ce se vor întreprinde în cadrul Anului Geofizic Internațional, savanții de pe întreg globul discută și pregătesc lansarea sateliților artificiali ai pămîntului. În legătură cu aceasta, academicianul sovietic Nesmeianov a anunțat în ziarul „Pravda" că U.R.S.S. va lansa, în curînd, primul satelit artificial.

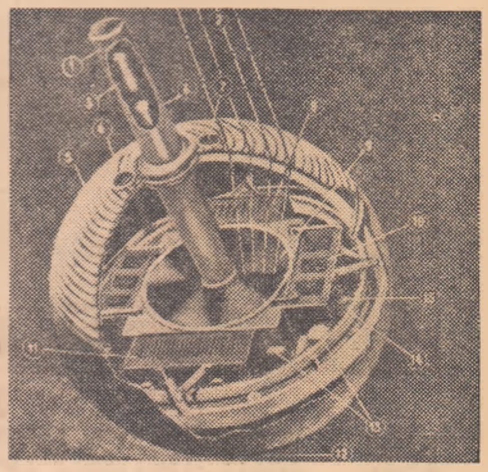
Satelitul artificial în timpul rotației sale în jurul globului va avea întotdeauna partea superioară îndreptată spre pămînt.

Pe satelit vor fi instalate, probabil, următoarele instrumente: aparat pentru studiul razelor gama; aparat pentru studiul radiațiilor solare; înregistrator al electronilor liberi; înregistrator al razelor X; măsurător de radiații magnetice; aparat pentru studiul aurorei boreale și a razelor cosmice...

LANSAREA

...satelitului se va face de pe un rachetodrom, pe care vor fi instalate cîteva rachete, formînd una singură, de proporții mai mari. În partea frontală a rachetei va fi instalat satelitul artificial.

Pregătirile de lansare de pe rachetodrom vor fi terminate cu cîteva clipe înainte de răsăritul soarelui. La un semnal, tot personalul de deservire, toți cercetătorii științifici, vor coborî într-un adăpost betonat de unde vor urmări, cu ajutorul unor dispozitive speciale, toate lucrările de la suprafață.

Apoi se va declanșa întrerupătorul, se va auzi o explozie puternică și racheta își va lua zborul spre înălțimi. În prima etapă, viteza va fi de 10.000 km. pe oră. Apoi, o dată terminat combustibilul, prima rachetă se va desprinde, căzînd la pămînt, iar viteza proiectilului va ajunge la 21.000 km. pe oră.

Atunci se va desprinde, la terminarea combustibilului, cea de a doua rachetă, iar viteza proiectilului va ajunge la 29.000 km. La înălțimea stabilită, satelitul se va desprinde de corpul rachetei, începîndu-și rotirea în jurul pămîntului. Satelitul va face o rotire în jurul pămîntului în aproximativ o oră și jumătate.

Nedispunînd de o lumină proprie, satelitul artificial, ca și luna, va reflecta lumina soarelui iar noaptea va semăna cu o stea microscopică.

Satelitul artificial, dirijat de pe pămînt, poate să se transforme într-un satelit al lunii, să efectueze cercetări în spațiul din apropiere și să fotografieze emisferele ei invizibile de pe pămînt.

Înregistrările cît și fotografiile făcute de satelit vor fi transmise automat pe pămînt prin radio.

Satelitul artificial sovietic va servi unor scopuri pașnice, ajutînd la realizarea unor importante cercetări științifice în diverse domenii.

Prin grădina zoologică din PRAGA

de Oldric Adamec

Să petreci cu copiii o după amiază de vară, sau mai bine o zi întreagă în Grădina Zoologică din Praga, înseamnă să trăiești momente de neuitat, chiar dacă nu ești copil. În special în zilele însorite, Grădina Zoologică este punctul cel mai atractiv. Zeci de mii de vizitatori în astfel de zile nu sînt o raritate!

Să facem deci și noi o plimbare prin Grădina Zoologică din Praga. Ursulețul Șmudla, care se joacă în iarbă, sub trunchiuri de copaci, pe care își fac de cap maimuțele, este desigur cel mai iubit de toți vizitatorii grădinii. În „cîștigarea" acestei afecțiuni, ursulețul este în întrecere cu cimpanzeul Hurvinek și femela sa, Manicka, apoi cu elefantul african Petr și cu Duna — un elefant de tip indian. Perechea de cimpanzei farmecă pe cei mici ca și pe cei mari.

Puțin mai departe se află maimuța cu cap de cîine, originară din Africa Ecuatorială.

Un vizitator care s-ar plimba pentru prima dată prin Grădina Zoologică, așezată pe malul drept al Vltavei, n-ar înceta să se minuneze: la fiecare pas îl așteaptă altă surpriză! Pe mai mult de 60 ha de pămînt, cu un relief variat, trăiesc animale de pe toate continentele. Grădina Zoologică din Praga a devenit locuința unor animale care sînt o raritate mondială și cu care se pot lăuda numai puține grădini zoologice din Europa. De pildă, ichneumon este numele ciudat al unui animal nu mai puțin ciudat. Se hrănește cu șerpi veninoși, viperele sînt pentru el un deliciu. Apoi găsim un mamifer din munții Australiei, diamanul — cel mai mic poliongulat din lume. El este originar din Libia și Mesopotamia. Cu un liliac mare seamănă petrobus edulis, unul dintre cele mai mari mamifere zburătoare. În Grădina Zoologică din Praga găsim de asemenea un cerb mic, originar din China. Este cel mai mic soi de cerbi din lume.

Hergheliia de cai sălbatici care se află în Grădina Zoologică din Praga este de mare preț. Aceștia au trăit, sau poate mai trăiesc încă în îndepărtatele regiuni din centrul Asiei. În captivitate rezistă foarte puține exemplare din această rasă și numai la Praga se înmulțesc.

Că animalelor din Grădina Zoologică pragheză nu le merge rău, se vede cel mai bine din faptul că în fiecare an crește „populația" locuitorilor ei. Anul acesta, a venit pe lume o mică lama. Ea se plimbă acum alături de mamă-sa, printre prietenele mai vîrstnice. Cămila cu două cocoașe se îngrijește bine de puiul ei, iar familia de urși s-a mărit binișor în acest an.

Să pregătești un prînz pentru 2000 de reprezentanți ai lumii animalelor, cu patrupede, înaripate sau tîrîtoare, nu e o bagatelă. Trebuie să prepari 180 de feluri de hrană! Și țineți cont: se consumă o cantitate apreciabilă!

Grădina Zoologică din Praga a devenit în ultima vreme, și o stațiune de tranzit. Adăpost vremelnic găsesc aici toate animalele care călătoresc de la răsărit spre apus și invers.

Dar care sînt perspectivele Grădinii Zoologice din Praga? La această întrebare a răspuns directorul ei, dr. Purkyne. El a arătat că „populația" grădinii se va înmulți cu un bărbătuș de girafă, cu cai Gnu, cu un bărbătuș de jaguar, cu o pereche de hipopotami și cu un tigru siberian.

În prezent, de animale se ocupă 88 de salariați, care își iubesc meseria și o fac cu dragoste. Ei se îngrijesc cu conștiinciozitate de aceste animale încredințate lor, cărora, de fapt, nu le lipsește nimic, în afară de libertate; în această privință însă, s-au resemnat; în Grădina Zoologică din Praga li se creează animalelor condiții asemănătoare celor naturale.

Elefantul indian Duna

Un flamingo se admiră în suprafața lucioasă a lacului.

Ajutoarele poștașului

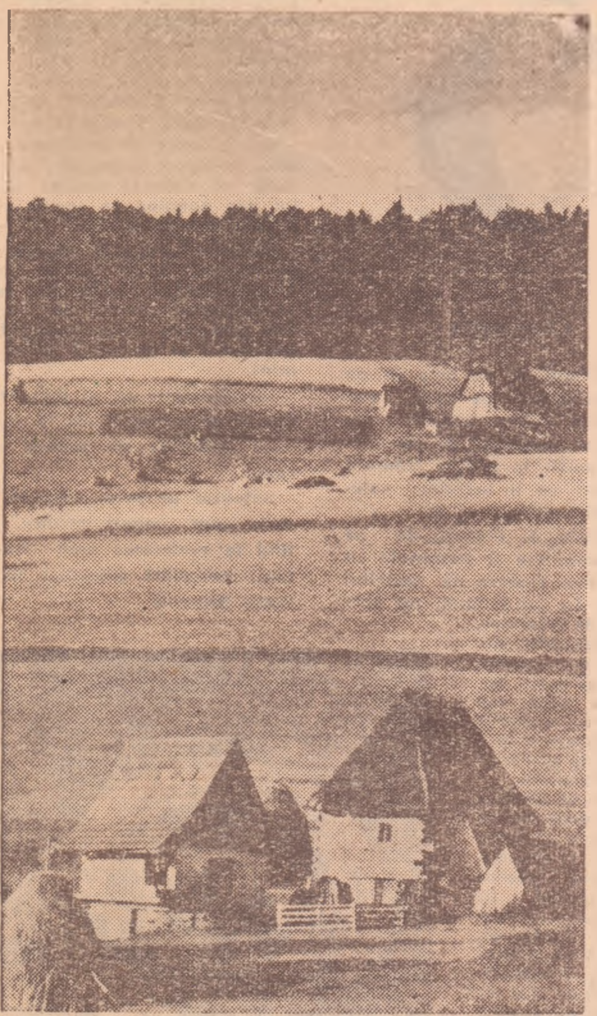
Din comuna Șoldanu, raionul Oltenița, regiunea București ni se relatează următoarele:

Tovarășul Neagu Constantin este de curînd poștașul care deservește comuna Șoldanu. Fiind nou, el nu-i cunoștea la început pe abonații „Scînteii pionierului". De aceea, difuzarea ziarului la domiciliu mergea greu. Atunci, pionierii Ionescu Gavrilă și Sîrbu Traian din clasa a III-a, au luat inițiativa să-l ajute pe poștaș. Ei s-au transformat în difuzori voluntari și, cunoscînd bine pe colegii lor, au făcut ca ziarul să ajungă fiecăruia la timp. Puțin după aceasta, și ceilalți pionieri din școală au participat la acțiune. Astfel au luat ființă grupe de serviciu, care distribuie ziarele la abonați.

Acțiunea începută de cei doi pionieri va fi continuată pînă cînd noul poștaș va învăța adresele tuturor abonaților din comună. În orice caz, tovarășul Neagu va putea să se bizuie oricînd pe ajutorul pionierilor din Șoldanu.

A. WEISS

FRUMOASĂ EŞTI PATRIA MEA

Peisaj din satul Arieşeni

DIN ŢARA MOŢILOR

„A plecat moţul la ţară
Cu cercuri şi cu ciubară
Şi cu tivuri de răşină,
La ţară după făină..."

...aşa a fost pînă în anii puterii populare. In Ţara Moţilor, de unde au pornit răscoalele de la sfîrşitul veacului al XVIII-lea, în frunte cu neînduplecaţii Horia, Cloşca şi Crişan, ţăranul trăia obidit şi îşi ducea zilele de azi pe mîine. In ţinutul munţilor Apuseni, aşezările moţilor sau ţopilor (cum se mai numesc) sînt răzleţite sau strînse în grupuri mici, adunate la „faţa muntelui". S-au adunat moţii aci pentru aurul din inima muntelui, a cărui exploatare era cunoscută din vremea dacilor şi a romanilor, şi au durat şteampuri aurifere pe lingă apele cu nisip preţios... Dar tot ce agoniseau cu trudă şi obidă era răpit aproape pe nimic de către bogătanii proprietari de bănci. In acest ţinut cu oameni dîrji şi neînfricaţi, în care a fost locul de apărare vajnică a lui Avram Iancu în 1848, trecea din gură în gură zicala: „Munţii noştri aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă!" Foştii ciubărari, neîntrecuţi făuritori de doniţi, buţi, cercuri şi tivuri de răşină, lucrează astăzi în cooperative sau în minele statului, ştiind că aurul e al lor, ştiind că astăzi au pentru ce munci. Căci în văile cu nisip preţios au înflorit creşe şi şcoli pentru copiii moţilor, s-au înălţat albe şi încăpătoare căminele culturale şi casele de naşteri, de care au fost lipsiţi în trecut locuitorii Ţării de piatră.

RADU DRAGOMIR

Fănuş Neagu

La bostană

Intr-o bună zi, Cristea, ca să scape de gura maică-si, il luă şi pe frate-său cel mic, pe Bănică, la bostana gospodăriei, pe malul Dunării. Il sui pe prepeleac, îi dădu o acioaie şi-i zise:

— Cînd vezi că se lasă ciorile pe pepeni, suni şi faci gălăgie ca să le alungi.

Bănică stătu toată ziua în picioare, în prepeleac, şi nu lăsă să se apropie nici o pasăre, fie cioară, fie vrabie. Cum i se părea că se apropie o filfiire de aripi, punea mina pe acioaie şi scutura de s-auzea pină departe, în cîmpie, unde se treiera griul. Seara, Cristea fu mulţumit de felul cum îi îndeplinise băiatul porunca şi hotărî să-l ţină cu el o săptămînă încheiată. Aşa putea şi el să doarmă ziua la umbra unui salcîm şi noaptea să umble tehui, cu alţi flăcăi, pe la orezărie ,unde plivea o echipă de fete, sau pe la stîna păzită de un prieten al lui, aflată în partea cealaltă a satului. In cîteva zile, Bănică învăţă de la Cristea cum se călăresc caii şi ce trebuie să faci cînd dai peste unul nărăvaş. Era mult mai plăcut aici decît acasă unde trebuia să aibă grijă de gişte să nu plece de la iaz pe Dunăre, şi să aducă iarbă pentru porc. La bostană putea să se joace cît avea poftă. Cristea îi dădea voie chiar să se scalde, dar cu condiţia să nu se depărteze mai mult de zece paşi de mal şi numai într-un loc unde fluviul intra adînc în cîmpie, formînd o potcoavă. Apele erau acolo liniştite şi mai puţin adînci; nu putea fi primejdie să te ineci, dacă ştiai să înoţi.

Seara, înainte de culcare, fraţii dădeau împreună o raită prin bostană şi ocheau pepenii pe care a doua zi aveau să-i culeagă şi să-i trimită cu o căruţă în sat, la gospodărie, ca să fie vînduţi la oraş sau să li se împartă colectiviştilor. Cristea nu călca pe curpeni, se ferea să le strivească vîrfurile şi Bănică era nevoit să umble la fel, chiar atunci cînd locul era plin de colţii babei, care făceau să-i sîngereze picioarele desculţe. Dar îi plăcea mult să meargă noaptea prin bostană. Vîntul ce venea de pe Dunăre îi ciufulea părul şi-i turna în suflet răcoare. In cerul negru, aplecat peste lume, sclipeau tainic luminiţe verzui. Prepeleacul se vedea ca într-o negură. Şi cîinele legat la cărare lătra furios la ţînţarii ce se năpusteau în roiuri asupra lui.

După trei zile, însă, Cristea îi spuse pe neaşteptate băiatului că a doua zi are să-l trimită acasă. Bănică se întristă:

— Nene, dacă ziţi, mă duc. Dar viu îndărăt săptămîna viitoare?

— Te-am ţinut destul, îi răspunse morocănos ca niciodată, Cristea, n-ai să mai vii.

Bănică se urcă în prepelac şi se înfăşură în pătură. Nu putea să doarmă, ţinea ochii deschişi şi se gîndea că prea iute trecuseră cele trei zile aici la bostană. Cristea, ca de obicei, plecase la orezărie. Bănică rămăsese singur cu cîinele care pirotea lîngă focul învălit cu cîteva bucăţi de tizic. Un fum negru, înecăcios, se ridica şi învăluia prepeleacul. Ţînţarii n-aveau cum să treacă prin el, aşa că băiatul putea să stea liniştit, să se gîndească în voie la amărăciunea lui. Mîine avea să-l pună maică-sa să aducă iarbă pentru porc şi să păzească iazul, ca să nu fugă giştele. Ce mai frate şi Cristea ăsta.... Bun, înţelegător, pînă mai ieri — dar dintr-o dată... Cum nu-şi dă el seama că Bănică ar fi în stare să dea nu ştiu ce pentru încă o săptămînă la bostană?

Aproape de miezul nopţii, luna, care pînă atunci şezuse deasupra Dunării ca o felie de pepene cu miezul roşu pieri înghiţită de un pilc de nori întunericul se adînci. Bănică nu băgă de seamă, căci somnul îi împreuna pleoapele. Dar tocmai atunci cîinele se porni să latre. Băiatul se aplecă pe marginea prepeleacului şi se răţoi la el să tacă. In urmă parcă-i păru rău şi vru să-l mîngîie.

— Taci, bă, prostule, că mîine te dezleg eu şi pleci în sat.

Cîinele simţind mîngîierea din vorbele băiatului, mai lăpăi de cîteva ori şi se ghemui iar lîngă foc, cu capul pe pămînt.

Bănică se ridică în genunchi şi trase pătura care luneca în jos. Şi, deodată, încremeni. In capătul celălalt al bostănăriei se vedeau doi oameni „Au venit să fure pepeni" gîndi băiatul, înspăimîntat, şi cîteva clipe nu fu în stare să facă o mişcare. Cînd se desmetici căută acioaia, să sune, dar numaidecît îi veni în minte că s-ar putea să fie Cristea cu un prieten al lui şi nu sună, că nu voia să se arate fricos.

Ceva însă tot trebuia să facă. Cel mai bun lucru era să se apropie de ei pe nesimţite, să-i vadă de-aproape şi, dac-or fi străini, să-i bage în sperieţi cu acioaia. Cobori şi o luă tiptil pe malul Dunării, printre răchiţi şi stufăriş. Călca uşor, să nu-l simtă nici pasărea, şi cu cît înainta, cu atît îl cuprindea mai mult frica şi-ar fi vrut să se întoarcă, să dezlege cîinele şi să-l asmuţă pe cei doi. Treaba asta ar fi durat însă prea mult, aşa că merse mai departe, atent să nu facă zgomot. Cînd fu în dreptul locului unde se scăldase în fiecare zi săptămîna aceasta, se opri dezamăgit, căci îl recunoscuse pe frate-său.

— Hei, nene Cristea, te-ai întors? strigă el.

Se silise să pară cît mai vesel, ca să nu-i dea celuilalt impresia că i-a fost frică.

Auzindu-l Cristea se făcu foc de supărare.

— Ce cauţi aici, mă? se răsti el. De ce nu dormi? Du-te la prepeleac.

Bănică nu se mişcă. Il văzuse pe omul care-l însoţea pe Cristea făcînd calea întoarsă şi sărind grăbit într-o barcă pîntecoasă, priponită la mal. Barca era plină cu pepeni.

— Cine e omul care a fost cu tine? întrebă neliniştit Bănică... Şi de ce fuge?

Cristea veni lîngă băiat şi-şi trecu mîna prin părul lui:

— Era un pescar, spuse el, om amărît. I-am dat un pepene ca să-l mănînce. Hai să ne culcăm. Imi place cum ai păzit bostana; m-am hotărît să te mai ţin cu mine o săptămînă!

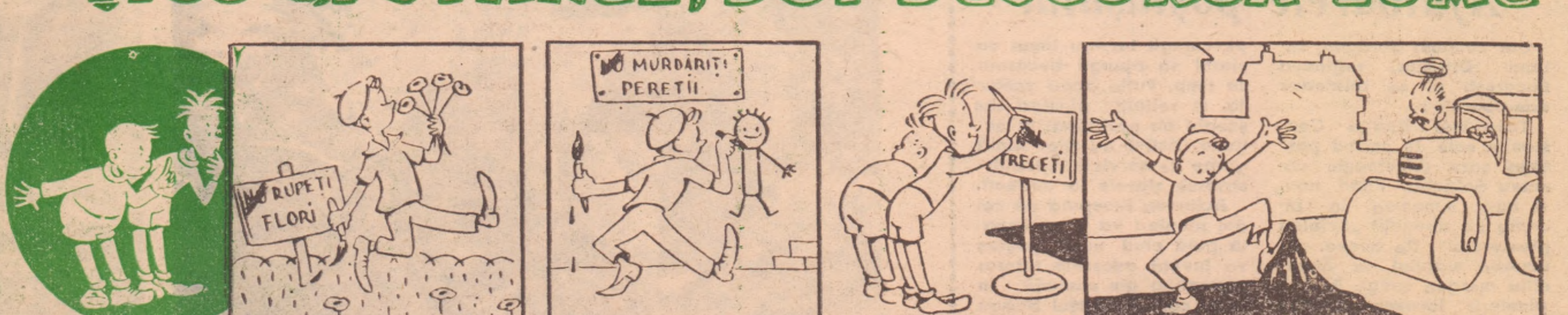
Bănică scutură din cap:

— Minţi! Ai vîndut pepeni! Am să-i spun tatei. Ai vîndut pepenii gospodăriei! Nu-mi trebuie să mai stau cu tine. Vasăzică de-aia ai vrut să mă trimiţi acasă?

Şi, fără să mai aştepte vreun răspuns, băiatul o rupse la fugă, plîngînd, fără să mai ia seama încotro îl duc paşii.

TICU ŞI STANEL, DOI DESCURCĂ-LUME

DE M. STOIAN ŞI BURSCHI

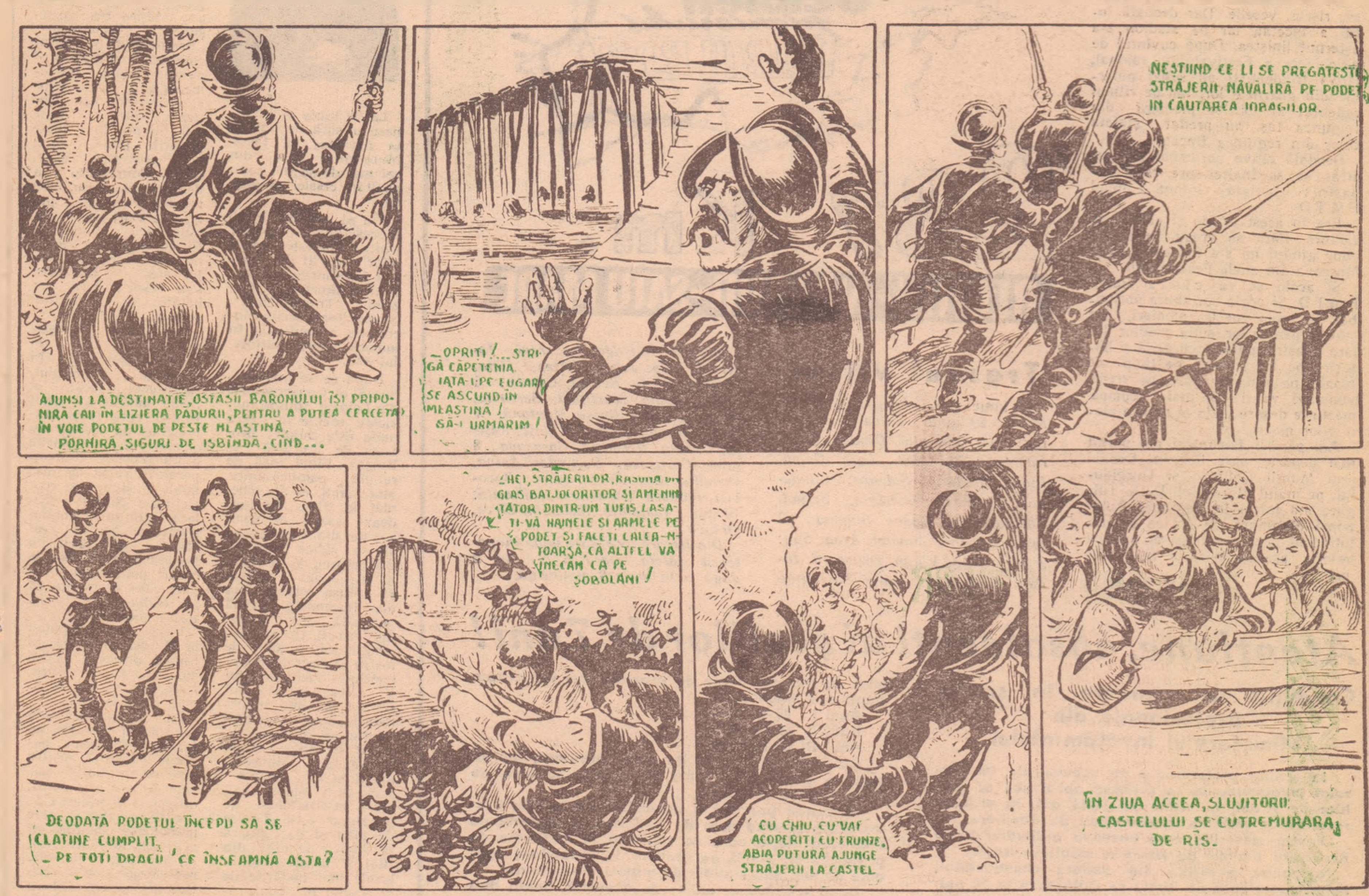
ARCAȘUL NEGRU

POVESTIRE DE A. WEISS — DESENE DE Z. IULIAN

Rezumatul capitolului precedent

Kardos trimite în pădure un grup de slugi, conduse de un vătaf, pentru a-i prinde pe iobagii fugiți. Trec ceasuri, însă de la cei plecați în pădure nu vine nici o veste. Abia către seară, un cal în spume aduce la castel trupul vătafului ucis de o săgeată care-i străpunsese pieptul. Dintre slugi nu se mai întoarce nici una.

Baronul își dă seama că lucrurile iau o întorsătură serioasă și hotărăște să trimită pe urmele iobagilor ostași înarmați.

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

Vizionați filmul sovietic

VOCAȚIE

Tînăra scriitoare sovietică Valentina Spirina a ascultat odată la un concert un copil de 9 ani care cînta la pian ca un adevărat virtuos, fragmente dintr-o operă compusă de el. De aici a pornit scriitoarea creiarea scenariului pentru filmul „Vocație".

Personajul principal este tot un copil talentat, anume Alioșa Sneghirev.

Cine-i Alioșa, acest băiat atît de vesel, de simplu în purtările sale? Ascultați în cîteva cuvinte povestea vieții lui.

Sîntem în anii Războiului pentru Apărarea Patriei, într-un oraș pustiit de bombardament, cu case dărîmate, cu grămezi de moloz fumegînd. Pe străzile acestui oraș, strecurîndu-se printre gloanțe și obuze își face loc inimoasa Maria Pavlovna, care a salvat o mulțime de copii de la pieire, copii care nu s-au putut evacua. Deodată ea aude un scîncet venind de sub niște dărîmături. Maria Pavlovna se apleacă și găsește un băiețel, iar alături pe mama copilului ucisă de bombe. Acesta-i micuțul Alioșa, în vîrstă numai de un an

Zilele întunecate ale războiului trec. Alioșa este acum un băiat mare, de 10—11 ani. A crescut într-o Casă de copii sub grija părintească a Mariei Pavlovna. Ea îi ține loc de mamă, iar ca frați cu care zburdă îi are pe toți băieții de la Casa de copii orfani ca și el. Alioșa crește vesel, deschis, cinstit, iubit de colegii săi. Îi place muzica. Învață pianul, cîntă la acordeon și inima lui, ochii lui se umplu de tainică bucurie la auzul unor melodii. De aceea dirijorul Dobrînin, descoperind talentul lui Alioșa, îl ia cu sine la Moscova, pentru a-l forma ca muzician. Drumul lui Alioșa va fi de aici un drum de muncă perseverentă, de răbdare, de studiu îndelungat. Să stăpînești clapele pianului, să scoți sunete desăvîrșite, să simți cum crește din tine o melodie care, încet-încet, prinde viață iată marile bucurii ale lui Alioșa.

Un puternic contrast este între Alioșa și colegul său de clasă, Boria, fiul lui Dobrînin. Boria era „destinat" de mama sa să „ajungă" un talentat pianist. Tatăl său, ocupat cu muzica, nu putea decît arareori să intervină, iar soția sădește în Boria egoismul și îngîmfarea. Aceste defecte îl vor face pe Boria să piardă considerația și dragostea colegilor și mai ales a bătrînului său dascăl de muzică, Nikolki care urmărea nu numai să ridice talente, dar și oameni adevărați.

Care dintre cei doi băieți va cînta la concertul festiv? Cum se va rezolva ciocnirea dintre caracterul lui Boria și cel al lui Alioșa? Acesta este miezul filmului.

Minunat se desprinde din film caracterul omului sovietic Maria Pavlovna, Dobrînin, bătrînul profesor, Alioșa sînt chipuri care-ți rămîn apropiate și cărora dorești să le semeni.

B. CARAGIALE

Elena Dragoș

Pentru nepoțica mea

Da, uneori un nor de supărare
Apasă greu inima mea
Și scutură o ploaie trecătoare
Și spală de pe cer fiece stea.

Tu mă săruți, crezînd că ești de vină,
Și ochii tăi albaștri licărind
Sînt stele umede ce se aprind
Pe cerul meu, și clipa se-nseninä.

NOAPTEA

S-au ascuns păsări
Sub turla rotundă,
Noaptea n-are
Cum să se-ascundă.

Tremură-afară,
Umblînd prin noroaie,
Ca un copil
Rămas în ploaie.

Ceața

E atîta ceață în oraș,
Că s-a-ntunecat albastra seară:
Parcă, nevăzut, un uriaș
Trage din imensa lui țigară.

Ceața curge ca argintul viu
Peste întuneric și lumină
Și își culcă trupul fumuriu
Peste case și peste grădină.

Amăgind drumeții pe alei,
Îi atrage-n plasa ei pufoasă
Și mi-i tare teamă c-o să iei
Casa noastră drept o altă casă.

Și-am pornit pe străzi -naintea ta,
Să te iau acasă, fată dragă,

Ceața să mă rătăcească vrea
Și în vălul ei să mă atragă.

Dar mi te zăresc venind pe drum,
Iute, cu codițele pe spate
Și mă liniștesc de-abia acum,
Și nu-mi pasă că se lasă noapte.

INSOȚIND ȘTAFETA

Am însoţit ştafeta „Scînteii pionierului" pe traseul regiunilor Iaşi, Bacău şi Regiunea Autonomă Maghiară.

Tîrgu Neamţ este oraşul care marchează începutul regiunii Bacău. Aici am ajuns la ora 10 dimineaţa. Toţi tinerii şi pionierii erau adunaţi pe stadion, unde se pregătea deschiderea Festivalului raional.

De pretutindeni se auzea muzică, rîsete, veselie. Dar deodată totul a încetat, iar pe stadion s-a aşternut liniştea. După cuvîntul de deschidere a Festivalului raional, cîţiva trompetişti au sunat puternic din goarnele lor, iar pe ritmul cadenţat al tobelor pionierii din regiunea Iaşi au predat ştafeta celor din regiunea Bacău.

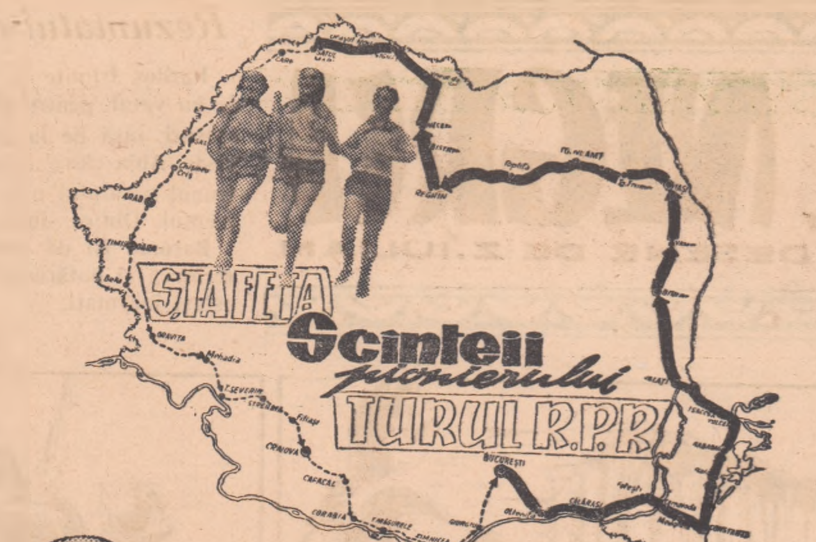
Deodată cîţiva porumbei albi au prins să se înalţe spre cerul albastru; fanfara intonă imnul F.M.T.D

Era în acest tablou şi emoţie, şi căldură. Fără să vreau, în aceste clipe gîndul mi s-a îndreptat către Moscova din zilele Festivalului.

Şi acolo se va cînta imnul F.M.T.D. Şi acolo vor zbura porumbei. Şi acolo vor fi pionieri. Iar ştafeta pionierilor, solia copiilor din ţara noastră, purtată cu grijă şi hotărîre pe tot traseul, pe timp de ploaie, pe vînt, pe soare, pe vreme frumoasă va fi cea mai scumpă mărturie despre viaţa şi munca pionierilor noştri.

Am părăsit Bacăul şi am pornit mai departe, spre Reghin, trecînd prin Munţii Căliman şi Gurghiului, pe malul Mureşului. De la Tulgheş am intrat în Regiunea Autonomă Maghiară. Şi aci ca şi pretutindeni, acelaşi entuziasm, aceeaşi veselie, aceeaşi bucurie fără seamăn.

AL. MIHU

287 Km.

REGHIN-NĂSĂUD-SATU MARE

Traseul viitor

28 iunie *Carei, Pişcolţ, Valea lui Mihai*; 29 iunie: *Valea lui Mihai, Episcopia Bihorului, Oradea, Nojorid, Leş*; 30 iunie: *Leş, Gepiu, Inand, Mădăraş, Salonta, Ciumegiu*; 1 iulie: *Ciumegiu, Zerind, Chişineu-Criş, Nădab, Simand*; 2 iulie *Simand, Zimand, Arad, Sag*; 3 iulie *Sag, Vinga, Orţişoara, Jădani, Sînandrei*; 4 iulie: *Sînandrei, Timişoara, Chişoda, Pădureni, Jebel*; 5 iulie: *Jebel, Voitea, Deta, Opatiţa, Birda, Sculea, Gătaia*; 6 iulie: *Gătaia, Mocitfeld, Berzovia, Bocşa Romînă, Bocşa Montană*; 7 iulie: *Bocşa Montană, Cîlnic, Reşiţa, Doman, Nermend, Caraşova*; 8 iulie: *Caraşova, Sacundorf-Anina, Oraviţa, Bozovici*; 9 iulie: *Bozovici, Patasca, Lăpuşnicel, Iablaniţa*; 10 iulie: *Iablaniţa, Mehadia, Bîrza, Orşova.*

Din fiecare localitate unde înnoptează ştafeta, plecarea are loc a doua zi la orele 8 dimineaţa.

Iacob Mureşianu, un mare dascăl al tineretului

La 29 iunie se împlinesc o sută de ani de la naşterea lui Iacob Mureşianu, unul din cei mai de seamă compozitori clasici ai noştri.

Fiu al marelui Iacob Mureşianu, luptător pentru libertatea romînilor asupriţi de imperiul habsburgic din Ardeal şi director al „Gazetei Transilvaniei", compozitorul Iacob Mureşianu a continuat în muzică opera părintelui său.

După ce se perfecţionează la Conservatorul din Leipzig, tînărul muzician revine în ţară unde este numit profesor de muzică la Braşov. Fiind însă de religie catolică-unită, Mureşianu va fi chemat la Blaj. Aci fundează şcoala de compoziţie din care aveau să se ridice Tiberiu Brediceanu, V. Şorban, ş. a., aci editează „Muza romînă" cea mai însemnată revistă muzicală din Ardeal din veacul trecut, aci alcătuieşte trupa de teatru şi operetă popularizînd lucrările lui V. Alecsandri şi tot aci îşi prezintă numeroasele sale compoziţii bazate pe folclorul adunat cu atîta trudă şi dragoste. „Munceşte din greu zi şi noapte— scria Iuliu Maior, rectorul internatului de pe atunci — dînd ore de pian şi de vioară la diferite familii din Blaj şi la elevii şi elevele mai înstărite de la şcolile din Blaj. Avea cîte 9—10 ore la zi, încît seara abia mai putea de obosit. Numai noi, vechii profesori ai Blajului, ştim cu cîte greutăţi şi mizerii a luptat acest maestru atît de talentat".

Numele lui Iacob Mureşianu va rămîne adînc săpat în cartea istoriei muzicii romîneşti. El este creatorul formei mari vocal-simfonice romîneşti, lucrări ca „Mănăstirea Argeşului", „Erculeanul", „Brumărelul" şi „Brîncoveanu Constantin" punînd piatra fundamentală a cantatelor şi oratoriilor de mai tîrziu. Autor a peste 260 lucrări în toate genurile (pian, voce, cor, orchestră, etc.), Iacob Mureşianu a deschis un drum nou muzicii romîneşti, punînd alături de Dima, Muzicescu, Vidu şi Kiriac — bazele şcolii noastre naţionale. Majoritatea lucrărilor sale respiră aerul îmbătător al cîntecului popular.

Dar Iacob Mureşianu şi-a cîştigat un merit deosebit şi în educarea tineretului. Neîntrecut dascăl, el însuşi părinte a 8 copii (dintre care Iuliu Mureşianu stă astăzi cu cinste în rîndurile compozitorilor contemporani), autor de manuale didactice şi colecţii de cîntece şcolare, autorul poemului simfonic „Ştefan cel Mare" ne-a lăsat o preţioasă comoară de coruri pentru voci egale care ar merita să le readucem în repertoriul pionieresc.

După un surghiun la Oradea şi Beiuş, în timpul primului război mondial, Iacob Mureşianu se stinge la 25 mai 1917, la Blaj.

La împlinirea unui veac de la naşterea lui Iacob Mureşianu, poporul nostru pentru care compozitorul şi-a dăruit toată priceperea, măiestria şi puterea de muncă, cinsteşte prin numeroase manifestări artistice, adunări comemorative, emisiuni radiofonice, ediţii critice de opere alese, studii şi articole, memoria acestui remarcabil înaintaş al muzicii romîneşti.

VIOREL COSMA

Atenţiune, absolvenţi ai şcolilor de 7 ani!

Condiţiile de admitere în şcolile profesionale ale Ministerului Invăţămîntului

In şcolile profesionale de ucenici ale Ministerului Invăţămîntului se primesc absolvenţi ai şcolilor de 7 ani, în vîrstă de 14-16 ani, în ordinea rezultatelor obţinute la examenul de admitere.

Pentru meseriile care necesită aptitudini fizice deosebite, limitele de vîrstă se stabilesc astfel:

a) pentru meseriile din ramura construcţiilor, limita superioară de vîrstă se majorează la 18 ani;

b) pentru meseria de forjari, se primesc ucenici în vîrstă de 16-18 ani.

Durata de ucenicie şi şcolarizare în şcolile profesionale este de 3 ani, după cerinţele meseriei şi ale specialităţii respective.

Ucenicii şcolilor profesionale ale Ministerului Invăţămîntului primesc următoarele drepturi:

a) şcolarizare gratuită;

b) hrană în limita alocaţiei legale;

c) cazare în internate, pentru ucenicii ai căror părinţi sau susţinători legali au domiciliul în alte localităţi decît aceea în care se află şcoala;

d) articole de igienă corporală, pentru ucenicii din internate;

e) manuale şcolare spre folosinţă;

f) rechizite şcolare;

g) costul transportului în vacanţă;

h) o cotă lunară de 20—30 la sută din suma pe care o realizează în producţie.

i) echipamentul de şcoală şi de lucru.

Numărul orelor de curs pentru pregătirea teoretică a ucenicilor nu depăşeşte jumătate din totalul orelor de activitate stabilite în planul de învăţămînt. În general, orele de practică sînt repartizate după cum urmează:

Anul I 50 la sută;
Anul II 66 la sută;
Anul III 80 la sută.

Cursurile se predau de către profesori, iar instruirea practică la locul de muncă se face de către maiştri-instructori.

Instruirea practică a ucenicilor din şcolile profesionale se face timp de 1—6 luni în atelierul de instructaj, după care se continuă în atelierele de producţie ale şcolii, pe şantiere, în gospodării agricole de stat sau staţiuni de maşini şi tractoare.

După terminarea anilor de ucenicie, tinerii dau o probă practică în faţa unei comisii, care eliberează certificatul de muncitor calificat. După această probă se dă examenul de absolvire a şcolii profesionale, fostul ucenic primind diploma de absolvent.

Încadrarea în producţie a absolvenţilor şcolilor profesionale se face de către comisia de încadrare tarifară a întreprinderii la care sînt repartizaţi absolvenţii.

Absolvenţii şcolilor profesionale au obligaţia de a lucra în meseria în care au fost calificaţi cel puţin 3 ani, într-o întreprindere din sectorul socialist.

Urmăriţi în numerele următoare lista şcolilor profesionale şi a meseriilor în care vă puteţi califica.

De trei ori ura pentru „MEDIE nr. 1"!

După ce a pierdut la limită întîlnirea de fotbal cu echipa Şcolii elementare nr. 4, în cadrul „Cupei pionierilor" pe oraş, reprezentativa Şcolii medii nr. 1 din Făgăraş a făcut un meci de toată frumuseţea în compania colegilor de la Şcoala elementară nr. 2.

Încă din primele minute, jocul este foarte viu. Poarta echipei Şcolii elementare nr. 2 este „bombardată" încontinuu. În 5 minute au fost înscrise nu mai puţin de 4 goluri. Toate atacurile celor de la „nr. 2" sînt oprite de apărarea adversă, în frunte cu Stoica şi Stănescu, care au avut o „zi bună".

Pînă la sfîrşitul primei reprize mai asistăm la două goluri imparabile şi la alte trei ocazii ratate.

La pauză rezultatul este de 6—0 în favoarea celor de la Şcoala medie nr. 1.

În ambele echipe se produc cîteva schimbări. Cu noile formaţii, jocul este viu disputat pînă la scorul de 11—0, cînd echipa celor de la „medie nr. 1" slăbeşte alura şi permite echipei adverse să treacă la un contraatac puternic şi prin surprindere, soldat cu un gol. Acest gol a dat parcă aripi jucătorilor de la „nr. 2" care a început să închege cîteva acţiuni mai clare.

Cu 6 minute înainte de sfîrşitul jocului, cei de la „medie nr. 1" însă, reuşesc să mai înscrie două goluri, cîştigînd astfel partida cu scorul de 13—1.

Faptul că echipa Şcolii medii nr. 1 a cucerit o asemenea victorie nu este întîmplător. Scorurile mari cu care a cîştigat şi celelalte meciuri (14—0 cu Şcoala medie nr. 2; 10—3 cu Şcoala elementară nr. 1) au făcut ca această echipă să se claseze la sfîrşitul turneului pe primul loc, totalizînd 8 puncte şi un golaveraj excelent; 46 goluri înscrise, 11 primite.

Pentru victoriile dobîndite echipa Şcolii medii nr. 1 din Făgăraş a cîştigat „Cupa pionierilor" pusă în joc de către C.F.S. oraş şi Casa pionierilor. Deci, pentru cei de la „medie nr. 1", de trei ori ura!

EMIL DOBRESCU

UMOR

Falsă rubrică ştiinţifică
redactată de prof. V. D. Tot

ŞTIAŢI CA...

...nasturii pot fi cusuţi cu ajutorul acului şi al aţei?

...crema şi peria de ghete pot folosi şi la văxuitul pantofilor?

...rostirea expresiei „bună ziua" nu atrage nici o catastrofă?

...în afară de coji de seminţe, străzile mai pot fi pavate şi cu asfalt?

...există serioase dovezi potrivit cărora nimeni încă n-a murit folosind dimineaţa săpunul şi apa rece?

O IMPORTANTA COMUNICARE DE ORDIN JURIDIC

Dragi copii, sînt nespus de bucuros că am prilejul să vă dau de veste că în ultima vreme au fost desfiinţate cîteva legi care prevedeau pedepse pentru unele „abateri" ale voastre. De astăzi, însă, victorie; grijile voastre au luat sfîrşit. Iată cum se prezintă decretul respectiv:

Art. 1: Se permite copiilor a ceda, în tramvai, locurile lor unor persoane în vîrstă.

Art. 2: Copiii au voie să taie lemne ori să aducă apă atunci cînd îi roagă părinţii lor.

Art. 3: Nu mai sînt pedepsiţi aceia care obişnuiesc să-şi salute politicos profesorii, întîlnindu-i pe stradă.

Art. 4: Nici un copil nu mai este obligat să rupă flori din parcuri.

Art. 6: Li se permite copiilor să-şi scoată şapca atunci cînd intră într-o încăpere.

Art. 7: Toţi copiii au voie să cumpere bilete atunci cînd călătoresc cu tramvaiul.

...Ei, nu-i aşa că respiraţi uşuraţi? Iată că, în sfîrşit, de-acum nimic nu vă mai opreşte să fiţi băieţi de treabă!

Scrisori din Munții Neamțului

Am început călătoria noastră de acolo de unde, în asfințit, se desenează pe cer, mîndră și albastră, cetatea Neamțului, și vînturile fără de hodină vorbesc despre pașii lui Ștefan cel Mare, ori despre vitejia arcașilor din cetatea înălțată din lespezi albe și din fum de legendă...

In fața, ni se arătau dealuri și cîmpii străbătute de fulgerul leneș al Ozanei, iar în spate se ridicau coamele munților Neamțului, nemărginite păduri și fermecate singurătăți.

In aceste cîteva rînduri de început (cărora spre liniștea voastră le vor urma altele), vreau să vă spun despre firele de romaniță ce cresc nestingherite pe acolo unde, în încăperi boltite și afumate de opaițe, se auzea glasul lui Ștefan.. Zidurile bătrînei cetăți, în care se mai zăresc urmele tunurilor trufașului Sobiesky, sînt eroice mărturii despre o slavă fără seamăn...

2. In care se vorbește despre zugrăveli ale Meșterului Nicu.

Ascunsă între două dealuri mari, mănăstirea Agapiei, imensă și albă, ne-a întîmpinat cu cerdacurile caselor primitoare și cu dangăte limpezi de clopot, răspîndite în auz în stropi străvechi. Așezată aci, în inima Munților Neamțului, departe de drumurile năvălitorilor, mănăstirea a fost totuși în dese rînduri călcată de turci. Am văzut minunate icoane ori podoabe sculptate în lemn de meșteri iscusiți, lovite de iatagane ori sfîrtecate de suliți. Pentru a reîmprospăta zugrăveala distrusă de cutremure ori de fum de luminare, a fost chemat în urmă cu mai bine de o sută de ani un meșter zugrav. Venirea lui a produs uimire. Nu avea nimic din înfățișarea pictorilor cunoscuți: era un tînăr sfios, un copil de 16 ani, cu mustața abia mijită și cu ochii limpezi și mari. Era meșterul Nicu, cel care zugrăvise sute de iconițe pe care le vindea în tîrguri pentru a-și întreține familia săracă, era viitorul luceafăr al picturii romînești, Grigorescu. Doi ani a stat la Agapia. Tînărul pictor nu i-a înfățișat pe sfinți așa cum cărțile vechi îi arătau, cu miinile lungi, cu degete subțiri, înveșmîntați în valuri de mătasă. El i-a închipuit ca pe niște oameni de treabă din meleagurile Neamțului și și-a luat modelele din preajmă-i. Culorile alese încîntă ochiul. Verdele catifelat se unduiește moale ca ierburile din poieni, cetățile apar îndepărtate, învăluite în fum vioriu, ca-n basmele din 1001 de nopți.

3. In care se vorbește despre înfricoșătorul rău pe care-l aduce tutunul.

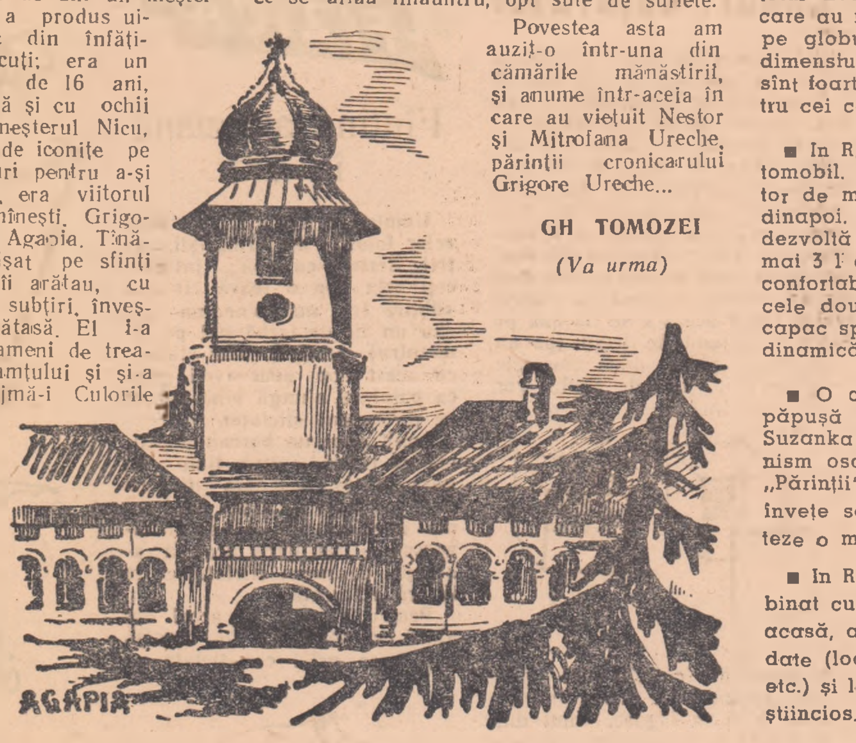
Îubiți cititori, v-o spunem cu sinceritate, noi nu fumăm. Cînd plecăm în călătorie, ne înfundăm buzunarele cu bomboane și biscuiți și-atît... Nu fumăm. Dar nu despre noi e vorba, ci despre o bătălie de demult, între turci și căpitanii Iordache și Farmache. Aceste două căpetenii ale eteriștilor, înfrînte în mai multe rînduri de către armata turcă, în urmă cu 11 decenii s-au retras cu puținii ostași pe care-i mai aveau între zidurile de cetate ale mănăstirii Secu... Porțile mari, ferecate în fier, s-au închis, tunurile și sinețile au fost puse cu bătaia spre dușman, iar cazanele cu apă clocotită erau pregătite. Turcii s-au apropiat, și-au întins fără grabă corturile aurite și-au început să lovească zidurile cu tunurile năprasnice. Dar totul era în zadar... Porțile rămîneau neclintite și armata turcă pierdea din ce în ce mai multe vieți. Pe de altă parte, cei dinlăuntru sufereau de foame... O minte înțeleaptă a hotărît să sfîrșească totul printr-o temeinică pace și căpeteniile să se întîlnească la sfat într-unul din turnurile mănăstirii... S-au adunat pașa turcesc, Farmache-căpetenia eteriștilor greci și un boier romîn. Au hotărît cu bună înțelegere pacea și au cinstit cu vin de Cotnar auriu... Intr-un tîrziu, pașa turcesc a bătut din palme și-a poruncit să i se aducă narghileaua bătută-n pietre scumpe și ferecată-n argint, să fumeze. Dar nu știu cum s-a întîmplat, că o scînteie din narghilea a căzut, s-a strecurat printre podele și...

Turnul s-a risipit în sute de bucăți. In inima lui erau saci cu pulbere... Turcii au văzut în asta o înșelătorie și au năvălit în mănăstire, trecînd prin iatagan pe toți cei ce se aflau înlăuntru, opt sute de suflete.

Povestea asta am auzit-o într-una din cămările mănăstirii, și anume într-aceia în care au viețuit Nestor și Mitrofana Ureche, părinții cronicarului Grigore Ureche...

GH TOMOZEI

(Va urma)

Asemeni copiilor din patria noastră, de-acum, odată cu sfîrșitul anului școlar, își încep vacanța și copiii din celelalte țări de democrație populară. O vacanță veselă, fericită, bine organizată prin grija părintească a poporului.

In clișeu: un grup de pionieri polonezi, aflați în excursie, se pregătesc să facă un popas. Vor face oare față problemei... gospodărești surprinse de fotograf?

Noutăți tehnice

— OCHELARI INVIZIBILI
— AUTOTURISMUL DE 14 H. P
— S U Z A N K A
— UN TELEFON CONSTIINCIOS

■ In U.R.S.S. s-au construit niște ochelari cu totul neobișnuiți, dintr-un plexiglas foarte fin, care au forma unei scoici și se montează direct pe globul ochiului. Lentila e minusculă, avînd dimensiunile pupilei. Acești ochelari originali sînt foarte practici pentru sportivi, artiști și pentru cei care lucrează într-o atmosferă umedă.

■ In R. P. Bulgaria a fost construit primul automobil. Este un autoturism prevăzut cu un motor de motocicletă de 14 h.p, montat în partea dinapoi. Mașina, în greutate totală de 250 kg, dezvoltă o viteză de 80 km/oră și consumă numai 3 l de benzină la 100 km. In interior încap confortabil 4 persoane. Cînd nu sînt folosite, cele două locuri din spate se acoperă cu un capac special, ceea ce dă mașinii o linie aerodinamică, elegantă.

■ O cunoașteți pe Suzanka? E o simpatică păpușă confecționată la Praga. Luată de mîini, Suzanka merge singură, cu ajutorul unui mecanism oscilant, și dă din cap la fiecare pas. „Părinții" ei totuși nu sînt mulțumiți și vor s-o învețe să vorbească. Adică, firește, să-i adapteze o mică mașinărie.

■ In R. P. Polonă s-a inventat un telefon combinat cu o instalație de magnetofon. Plecînd de acasă, abonatul înregistrează pe bandă diferite date (locul unde pleacă, ora cînd se înapoiază etc.) și la fiece chemare telefonul răspunde conștiincios.

Festival

● *Cunoscutul dans popular romînesc „Perinița" este una din surprizele plăcute ce le pregătește delegația tineretului nostru celorlalți participanți la Festival. La Moscova, în magazine, delegații vor putea găsi mii de plăci cu „Perinița". Ambalate frumos, discurile vor avea fiecare și cîte o batistă brodată cu motive naționale.*

● *Fred Lester, din Australia, renumit alergător la maraton, a trimis o scrisoare Comitetului de pregătire de la Moscova în care anunță că împreună cu alți sportivi australieni va participa la concursurile sportive organizate în cadrul Festivalului.*

● *Delegația japoneză a anunțat că va prezenta la concursul artistic al Festivalului aproape 100 de tablouri ale tinerilor pictori din Japonia. Tinerii artiști, regizori și operatori din Japonia vor prezenta în cadrul Festivalului 10 filme create de ei. Printre acestea remarcăm producțiile „Noi sîntem copiii mării", film care vorbește despre viața copiilor de pescari japonezi, și un documentar despre lupta locuitorilor unui mic orășel japonez împotriva creerii unei baze militare americane.*

VA INVITAM LA PESCUIT!

A început vacanța, prilej de plimbări minunate și învățătură nemijlocită din marea carte a naturii. Ce poate fi mai plăcut acum, cînd sezonul de pescuit s-a deschis din nou — decît să stai cu undița pe malul unui lac și să cauți a dezlega tainele vieții peștilor din funduri de ape.

Intr-adevăr, sorocul depunerii icrelor s-a încheiat. Icrele, mărgele minuscule și colorate, odihnesc risipite pe frunze și ierburi. In scurtă vreme vor ieși din ele pui mici de pește care abia după cîțiva ani vor fi buni de prins în cîrligul pescarului!

Să mergem dar, pe malul apei. Filialele de vînătoare și pescuit fac toate înlesnirile ca tinerii pescari să obțină, cu ușurință, permisul de pescuit; doar nici un pionier n-ar vrea să pescuiască fără permis adică să fie „braconier"! Dar chiar dacă nu ți-ai scos încă permis, poți însoți un pescar mai vechi...

Iată, balta își întinde colo apele verzui și liniștite. De jur împrejur, stuful îi încinge malurile cu un brîu verde și înalt, în care se deschid multe locuri bune de dat cu undița, unde apa e mai adîncă. Locul ales de noi e minunat, aerul înviorător. Soarele, abia de-o suliță pe cer, începe să încălzească pămîntul făcînd ca gîngăniile din iarbă să iasă din amorțeală, iar peștișorii și alte vietăți ale apei să se miște încoace și încolo, în stratul superior al apei, care e mai cald.

Să întindem dar undițele; una cu plumb mai mult, care va duce rîma trasă pe cîrligul subțire la fund, acolo unde își caută hrana o seamă de pești cum e crapul, linul, carasul și alții. — cealaltă, cu plumb numai cît bobul de mazăre ține momeala mai la suprafață, între două ape cum se spune, acolo unde sălășluiesc peștișorii mai mici: roșioara, sabioara, etc.

Plutele din cocean de porumb odihnesc pe suprafața apei, legate de firul de nailon, nemișcate și pe jumătate cufundate. Ele atît așteaptă; ca peștele să apuce momeala, să încerce s-o înghită pentru ca numaidecît, trase de jos, să dea de veste pescarului: „Apucă undița, smucește, „înțeapă" pentru ca peștele prins în cîrlig să poată fi adus la suprafață!"

Dacă e o zi bună de pescuit, nu vom aștepta mult ca primul pește să observe momeala noastră, acolo, în fundul apei. Pluta va „licări" de 2—3 ori, semn că peștele încearcă rîma, o pipăie cu mustățile ca, deodată, ea să fie trasă în jos, sau întinsă în apă. E momentul să „înțepi" să pui mîna pe vargă și vei simți deodată că ceva se zbate la capătul firului acolo în fundul tainic al bălții. Aceasta înseamnă că peștele opune rezistență și caută să scape de cîrligul din buză și repede cu el în panerașul de papură care îl așteaptă!

Dar iată că și cealaltă undiță începe să tremure, pluta joacă puțin, apoi e trasă cu putere la fund. De data asta, e un lin galben ca aurul și cu solzi mărunți și bine înfipți, deosebiți de cei ai carasului. De altfel, te-ai fi putut aștepta să scoți din acel loc un lin, deoarece ai observat, desigur, că toată vremea, din loc în loc, se ridicau la suprafața apei bășicuțe de aer. Ele erau produse de linii care-și caută hrana în mîlul de pe fund. Ei trăiesc numai pe fundurile mîloase ale apelor, ca și țiparii, de altfel. Să ținem minte deci că acolo unde nu e mîl ci nisip, pietriș sau pămînt tare nu vom găsi niciodată lini ori țipari.

Cunoașterea vieții și a felului de trai al diverselor specii de pești e condiția principală a reușitei la pescuit. Altminteri, nici cele mai perfecționate mijloace de pescuit nu te pot feri de-a pleca acasă cu traista goală...

AL. BALTEȘ

Ing. Jean Wagner

pagina amatorului de:

CURIOZITĂȚI

Ştiaţi că...

...zaharina, care este de 500 de ori mai dulce ca zahărul, n-are totuşi nici cea mai mică valoare nutritivă?

...cantitatea de cauciuc dintr-o anvelopă de automobil nu constituie nici jumătate din greutatea anvelopei? Intr-adevăr, mai mult de jumătate din greutatea unui aşa-numit „cauciuc" de automobil constă din pînză, chimicale şi materiale de umplutură.

...s-a reuşit să se producă mingi de tenis din fire sintetice, care au o durabilitate mult mai mare decît mingile confecţionate din orice alte materiale?

...încă cu aproximativ 2.000 de ani înaintea erei noastre, exista în China prima grădină zoologică din lume?

...duritatea mortarului multor construcţii, care datează din evul mediu, întrece pe cea a betonului? S-a stabilit că pentru întărirea mortarului era folosită pe atunci caseina, albumina conţinută în lapte.

ANECDOTE

Despre oameni celebri

Gentilomul şi geometria

Intr-o zi, marele matematician francez Cauchy se căznea din răsputeri să explice secţiunile conice contelui de Chambord. Tînărul îl asculta cu atenţie. La sfîrşit însă, repeta invariabil acelaşi lucru: „Nu înţeleg, maestre. Nu înţeleg". Şi marele matematician repeta mereu demonstraţia de la început.

— Credeţi-mă, maestre, nu reuşesc să înţeleg şi gata!

Atunci Cauchy, nemaiştiind ce să facă, exclamă desperat:

— Teorema este exactă. Vă dau cuvîntul meu de onoare!

— Ah, maestre — îi răspunse atunci contele — de ce nu mi-aţi spus de la început? Vă asigur că nu mi-aş permite niciodată să mă îndoiesc de cuvîntul dumneavoastră...

Culori... luminoase

Despre Picasso, marele pictor progresist francez, se povesteşte următoarea anecdotă:

O doamnă grasă şi foarte vorbăreaţă, care se dădea în vînt după celebrităţi, avu într-o zi norocul să fie primită de celebrul maestru la locuinţa sa din Vallauris. După ce vizită întregul apartament, se aşeză pe un scaun din atelierul pictorului exclamînd entuziasmată: „Ah, maestre, ce minunăţii îmi văd ochii! Dacă aş fi în stare să iau cu mine numai puţin, oricît de puţin, din culorile acestea luminoase!..."

— Puteţi! îi răspunse Picasso, zîmbind, deoarece v-aţi aşezat tocmai pe... paleta mea.

Tatăl pictorului

Cunoscutul nostru pictor Schweitzer-Cumpăna, care a fost de curînd sărbătorit printr-o expoziţie retrospectivă, pentru o jumătate de veac închinat frumosului, nu a găsit, în tinereţe, prea multă înţelegere la tatăl său pentru năzuinţele sale artistice.

Intr-o zi, după ce tînărul devenise pictor, el obţinu de la un belgian bogat 1000 de lei pentru două tablouri. Radiind de bucurie şi plin de mîndrie, el alergă într-un suflet cu banii la tatăl său, care îşi puse neîncrezător ochelarii pe nas ca să-i vadă mai bine, neputînd să conceapă că cineva ar fi în stare să plătească atîţia bani pentru două cartoane „mîzgălite". El ceru fiului său să înapoieze imediat banii, deoarece era sigur că belgianul... se înşelase

...Insă cînd marele artist obţinu cîţiva ani mai tîrziu, de la un mare bancher al vremii, 40.000 lei pentru o lucrare, tatăl său îl întrebă indignat: „Nu puteai să ceri mai mult? Această sumă e mult prea mică pentru arta ta".

PROBLEME DISTRACTIVE

Iată o mică scamatorie matematică cu care veţi avea, desigur, mult succes.

Cereţi unui prieten să scrie pe o foaie de hîrtie, fără să vă arate, următoarele date:

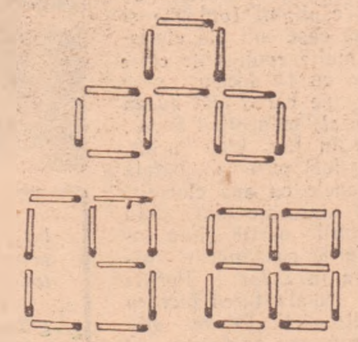
— Vîrsta lui, vîrsta fratelui (sau a surorii) lui; anul în care s-au căsătorit părinţii lui; anul naşterii lui; anul în care s-a născut fratele sau sora lui; de cîţi ani sînt căsătoriţi părinţii lui.

Cereţi apoi prietenului să adune toate aceste cifre şi, încă înainte ca el să fi terminat această operaţie, îi veţi comunica, spre surprinderea asistenţei, rezultatul operaţiei: 5871!

Aţi înţeles şiretlicul? Totul este foarte simplu: vîrsta unei persoane adunată cu anul naşterii sale trebuie să dea, în acest an... 1957. La fel dacă adunăm anul în care s-au căsătorit părinţii cu anii de căsnicie etc... Aşadar, n-aveţi decît să înmulţiţi 1957 cu 3 şi obţineţi rezultatul: 5871.

II

a) Construiţi din 12 beţe de chibrit 4 pătrate, aşa cum se

vede în figura alăturată. Scoateţi din figură două beţe, astfel ca să rămînă două pătrate, fără nimic în plus.

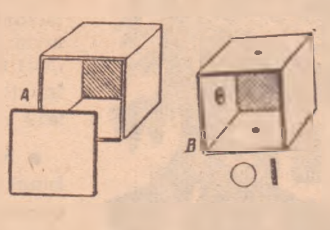
b) Pornind tot de la figura aceasta (cu patru pătrate) mutaţi din loc trei chibrituri, astfel ca să nu mai fie patru pătrate, ci numai trei.

CONSTRUCŢII

Cubul căţărător

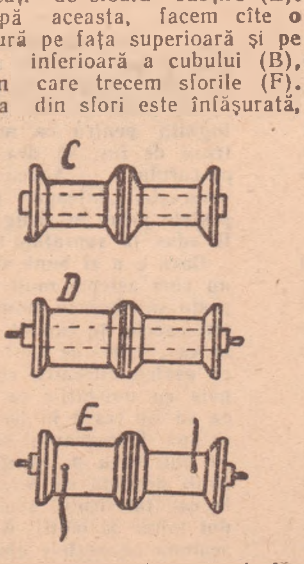
Iată o experienţă frumoasă, care va provoca multă bucurie atît tinerilor constructori, cît şi amatorilor de scamatorii.

In primul rînd, realizăm cubul (A) din lemn de traforaj sau din carton. In interiorul cubului fixăm cîte un lagăr mic, pe două feţe opuse, aşa cum vedeţi (B), adică două rondele de lemn sau de carton, mai gros, avînd o gaură în centrul lor. După aceasta se fixează pe un ax rotund de lemn (pe un creion de pildă) două mosorele egale (C). Capetele axului vor

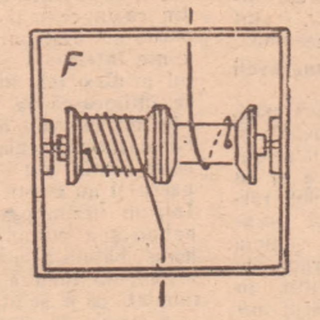
fi prevăzute cu cîte un ştift (D) suficient de subţire ca să intre bine în lagăre. Unul din mosorele va fi înfăşurat cu carton, astfel ca să aibă un diametru mai mare decît celălalt (D).

Pe mosorele fixăm apoi două bucăţi de sfoară subţire (E). După aceasta, facem cîte o gaură pe faţa superioară şi pe cea inferioară a cubului (B), prin care trecem sforile (F). Una din sfori este înfăşurată,

în timp ce cealaltă este desfăcută. Cubul trebuie astfel ţinut în mînă, ca sfoara care este înfăşurată pe mosorelul cu diametrul mai mare să atîrne în jos. Dacă tragem acum de sfori, vom constata spre surprinderea noastră că sfoara inferioară se desfăşoară în timp ce sfoara de deasupra se înfăşoară. Cubul începe să se caţere „singur" pe sfoară. Dacă la prima încercare constatăm că cubul nu vrea să se urce pe sfoară, va trebui să înfăşurăm încă un strat de carton pe mosorelul cu diametrul mai mare. Imediat ce vom începe să tragem de sfori, cubul va cădea din nou în jos.

Cînd vă veţi produce în faţa prietenilor voştri, veţi avea fără îndoială un mare succes, deoarece ei, necunoscînd „taina" din interiorul cubului, vor avea impresia că ţineţi în mînă doar

o singură sfoară, pe care cubul urcă sau coboară după cum îi comandaţi.

FIZICA

Fîntîna arteziană în vid

Umpleţi o sticluţă, de felul celor folosite de farmacişti, pe trei sferturi cu apă; introduceţi prin dop o ţeavă cît mai subţire (cel mai bine, un pai sau un fir de iarbă gol pe dinăuntru). Astupaţi bine sticluţa cu acest dop, apoi aveţi grijă ca paiul să ajungă pînă aproape de fundul sticluţei.

Luaţi apoi un borcan de sticlă şi ţineţi-l cîtva timp cu gura în jos, deasupra flăcării unei lumînări — astfel ca aerul din interiorul lui să se încălzească — iar după aceasta aşezaţi-l deasupra sticluţei ca în figura alăturată.

Pentru a evita ca aerul din afară să pătrundă în borcan, veţi avea grijă ca sticluţa să

fie aşezată pe cîteva foi de sugativă îmbibate cu apă, care se găsesc într-o farfurie

Apăsînd puternic gura borcanului pe foile de sugativă, sîntem siguri că aerul din afară nu va putea pătrunde în borcan. Vidul este suficient ca să se producă un jet de apă de toată frumuseţea. Dacă aţi astupat ermetic sticluţa şi aţi luat toate măsurile ca aerul să nu pătrundă în borcan, coloana de apă va fi atît de înaltă, încît va atinge fundul borcanului, unde se va sparge în mii de picături de cristal.

COLEGIUL DE REDACŢIE: Albinescu Elena; Bistriţeanu Alexandru; M. Breslaşu; B. Caragiale; Călin Marin; B. Grigoriu; Iliescu Constantin; I. Lessen; Valer Novacu; Octav Pancu-Iaşi; Rusu Maria; Sîrbu Ştefan; A. Weiss; N. Zamfir.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti Piata „Scinteii" tel 7 60 10, 7 61 00 Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".